

Kære konferencedeltagere. Jeg hedder Hanne Helth og er en af 8. marts-initiativets to talpersoner. Jeg vil gerne på 8. marts-initiativets vegne byde jer alle sammen hjertelig velkommen til konferencen 'Grosse Freiheit?'

Vi har glædet os meget til denne dag. Her i lokalet sidder feminister, politifolk, politikere, socialarbejdere, forskere, studerende, kunstnere og myndighedsrepræsentanter fra 16 forskellige nationaliteter for at dele erfaringer med bekæmpelse af vold og udnyttelse i prostitution. Vi synes, det er fantastisk dejligt. Nogle af jer har rejst meget, meget langt for at kunne være med. Jer skylder vi en særlig stor tak.

Vi skal i de næste to dage beskæftige os intensivt med forskellige sider af prostitutionsspørgsmålet. Hvad er prostitution egentlig for et fænomen menneskeretligt, juridisk og som politisk redskab? Hvordan hænger prostitution sammen med spørgsmålet om køn og magt? Hvad kan civilsamfundet gøre for at bekæmpe prostitution og menneskehandel - og hvad sker der, når man gør det? Hvordan støtter samfundet bedst muligt mennesker, der ønsker at komme ud af prostitution? Og hvilke effekter har forskellige typer lovgivning på sexindustriens omfang?

Det var de spørgsmål, vi stillede os selv efter 3 års intensivt politisk arbejde for at begrænse sexindustrien i Danmark. Resultatet blev denne conference.

Vi mener ikke, at prostitution er et arbejde. Det synspunkt bakkes op i både FN-konventioner, dansk lovgivning og dansk socialpolitik. Vi vil derfor ikke bruge tid på denne conference på at diskutere, om prostitution kan ses som et sexarbejde, men på at udveksle erfaringer med internationale eksperter om, hvordan man fremmer de krav, internationale konventioner og national lovgivning byder os at opfylde, nemlig at begrænse efterspørgslen efter prostitution, begrænse udnyttelsen af mennesker, herunder særlig kvinder og børn, og bekæmpe menneskehandel.

Den 2. december 1999 raserede en voldsom orkan Danmark og rev hustage, skove og bygninger ned. Samme dag blev den internationale prostitutionskonference 'Breakdown of Borders' afholdt her i København med et særligt fokus på bekæmpelse af kvindehandel.

Siden da er sexindustrien blot vokset endnu mere i Danmark. Så meget, at overskriften på 8. marts-initiativets pressemeddelelse fra juni 2008 "Danmark er Nordens bordel" for et par dage siden blev brugt i forbindelse med en af de store nyheder på CNN. For antallet af udenlandske prostituerede stiger i Danmark, mens vore nabolande, Norge og Sverige, bremser væksten i sexindustrien. De går helt anderledes til værks. De har forbudt sexkøb. Politiet har fået et nyt værktøj at bekæmpe menneskehandel og prostitution med. Politiets og myndighedernes erfaringer med sexkøbslovgivning kommer vi til at høre mere om under konferencens tema om forskellige lovgivningers effekter på sexindustriens omfang.

Sexkøberne er kernen i prostitution: Uden dem, ingen bagmænd, alfonser og prostituerede. Alligevel handler diskussionen i de fleste lande næsten kun om, hvilke overlevelsestrategier prostituerede må tage i brug for at overleve i prostitution. Mens man stort set ignorerer de mange kvinder, der er kommet ud af prostitution, og som sidder med dyrekøbte erfaringer, som vi kunne lære meget af. Hvilke konsekvenser har prostitutionen haft for dem? Og hvordan bliver vi bedre til at lave sociale tiltag, der får mennesker ud af prostitution? Det er nogle af de spørgsmål, konferencen også vil søge svar på.

Den danske filosof Søren Kierkegaard har skrevet, at man lever livet forlæns, men forstår det baglæns. Jeg var selv medarrangør af den nævnte konference i 1999 og var dengang meget irriteret over, at vejret gav os så meget modstand. For vi havde da vigtigere ting at tage os til end at forsøge at holde os oprejst i modvind!

Men med Kierkegaardsk styrke skabte vejret den perfekte ramme om kampen for at gøre op med den groteske udnyttelse i sexindustrien. Her, mere end 10 år senere, tænker jeg med glæde tilbage på den orkan, der trænede os i at holde balancen og stå fast uanset modstandens styrke.

For når man tager til genmæle mod de mange myter om prostitution som en naturgiven selvfølgelighed, når man udfordrer sexkøbsprivilegiet – som nogle mænd desværre udnytter til fulde – møder man en orkan af fordrejede og følelsesladede argumenter.

Men hvordan kan civilsamfundet sige fra over for et mere og mere neoliberalistisk menneskesyn, der tillader enhver form for slaveri og udnyttelse, når bare der er penge i det? Og hvilke reaktioner får man, når man rejser sig til modstand mod et så forsimplet, instrumentelt og ukærligt menneskesyn? Det kommer vi til at høre en del flotte eksempler på de næste to dage.

En af de største bordelgader i den tyske by Hamburg hedder 'Grosse Freiheit'. Den ligner en kæmpestor slikbutik. Gadens sexkøbere er et levende bevis på, at prostitutionsproblematikken er et kønnet fænomen. For de er alle mænd. Mens efterspørgselsiden i prostitution kun har ét køn, køber mænd til gengæld alle: kvinder, mænd, piger og drenge. Men mest kvinder.

Sådan ser det ud over hele verden. Derfor er det overraskende, at orkanen bryder frem, når man siger det, som alle jo kan se med egne øjne, og som alle ved, højt: Prostitution er en forhindring for ligestilling, fordi sexkøbernes adfærd fastholder os i nogle kønsstereotyper, som hverken mænd eller kvinder er tjent med.

At mænds seksualitet er utæmmelig og ubremselig, og at kvinder har en nærmest biologisk lyst til at lade sig undertrykke, er forestillinger og mønstre, som både mænd og kvinder er lært op i og bærer i os, men som vi må turde gøre op med – sammen. Hvis vi ønsker frihed - ikke **til** at gøre, hvad vi vil på bekostning af andres frihed, men frihed **fra** slaveri og et menneskesyn, der degraderer os fra civiliserede mennesker til sexkøbere og seksælgere på den globale markedsplads.

Derfor er det også så dejligt at se så mange mænd ved denne konference. Sådan var det ikke for 10 år siden. Men i dag går flere og flere mænd ind i prostitutionsdebatten og støtter synspunkter, som tidligere kun deltes af kvindebevægelsen. Og det er vigtigt. For der er mange mænd, der ikke udnytter prostituerede eller begår andre former for vold mod kvinder. Andelen af sexkøbende mænd er langt større i lande med manglende ligestilling, men det kvindesyn, sexkøbende mænd har, er heldigvis ikke repræsentativt for mandekønnet som helhed.

Vi har bl.a. bedt fire mænd tale om, hvad de tænker om andre mænds sexkøb og om køn og magt. Og om, hvilke reaktioner de får, når de går ind i prostitutionsdebatten og støtter kravet om et forbud mod sexkøb.

Vore politiske modstandere kræver fuld legalisering af sexindustrien. Også dette er en global trend. Men hvordan er det egentlig at leve i et land, hvor det er lovligt at tjene på andres prostitution? Og er det virkelig rigtigt, at en legalisering af sexindustrien bedrer kvinders vilkår? Hvad sker der, hvis

den seksuelle udnyttelse sættes i system og gøres til et legalt forretningsområde? Vi får belyst disse spørgsmål både i et nationalt og globalt perspektiv.

Men hvad er så 8. marts-initiativet?

8. marts-initiativet er et netværk af 29 organisationer, politiske partier og sociale institutioner, der siden efteråret 2007 har organiseret modstand mod retten til at købe sex og udnyttelsen af mennesker i prostitution ved at demonstrere, lobbyere og organisere. At vi begyndte at samarbejde på tværs af køn, alder, politisk observans og uanset om vi tilhørte sociale institutioner, kvindebevægelsen, foreninger med aktive erhvervskvinder eller en politisk gruppering, har været en kolossal styrke.

Mangfoldighed, tværfagligt, tværsektorielt og transnationalt samarbejde er helt essentielt, hvis vi skal lykkes med at bekæmpe sexindustrien. Med afsæt i vores egne gode erfaringer med netværksarbejde håber vi, at denne konference kan være med til at bygge transnationale netværk, der kan styrke os i fremtiden, hvad enten vi sidder i politiet og jager bagmænd og sexkøbere, planlægger nationale strategier, skaber lovgivning, udfører socialt arbejde eller rejser de provokerende, men helt nødvendige krav om social retfærdighed som en del af kvindebevægelsen.

Men alt dette kan ikke lykkes uden penge. Derfor vil jeg, inden jeg introducerer dagens næste taler, sende en meget stor tak til de sponsorer, der har støttet denne konference. Uden dem sad vi her ikke i dag. De er

Dansk Kvindesamfunds Sociale Fond
Ole Kirks Fond
Fagforbundet 3F
Kvinderådet
Hotel Guldsmeden
Socialistisk Folkeparti
LO-Huset
GJ Kød
Frede Rasmussen
Zonta Danmark
Og Mannaz

Inderligt, inderligt tak.

Så vil jeg byde velkommen til dagens næste taler.

I befinder jer i den kommune i Danmark, der har landets bedste og mest fokuserede indsats mod prostitution. En kommune, der tør have holdninger, og som har en bred social indsats for at hjælpe mennesker ud af prostitution. Og som har en borgerrepræsentation, hvor 20 af 29 mandlige kommunalbestyrelsesmedlemmer den 25. april i år underskrev en erklæring om, at de støttede indførelsen af et forbud mod at købe sex. Erklæringen ligger i jeres konferencemapper. En af de mænd, der underskrev denne, er Københavns Kommunes socialborgmester. Det er en stor glæde at byde velkommen til socialborgmester Mikkel Warming, værsgo.